

Examenul național de bacalaureat 2026

Proba E. c)

Istorie

Filiera teoretică, profil umanist, toate specializările; Filiera vocațională - profil artistic, toate specializările; - profil sportiv, toate specializările; - profil pedagogic, specializările: bibliotecar-documentarist, instructor-animador, instructor pentru activități extrașcolare, pedagog școlar, educator-puericultor; - profil teologic, toate specializările

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „Apelând la cele mai diverse modalități de expresie, umanismul țărilor române ilustrează [...] o tematică distinctă, filozofică, istoriografică și juridică care echilibrează din punct de vedere cantitativ literatura religioasă. Îndeosebi istoriografia rămâne și în a doua jumătate a secolului un gen amplu cultivat, întrucât, cantitativ și calitativ, este principalul domeniu al activității intelectuale. Diversitatea genurilor la care aderă autorii (cronici, istorii, jurnale, memorii sau istorii în versuri) și în mod special cultivarea acelor specifice istoriografiei umaniste [...] atestă o evoluție spre istoriografia modernă. Autorii secolului al XVII-lea, Grigore Ureche în Letopisețul Țării Moldovei, Miron Costin în De neamul moldovenilor și stolnicul Constantin Cantacuzino în Istoria Țării Românești, datorită dezvoltării ideilor perioadei precedente, așază istoria românilor pe fundalul originii sale latine. [...] Istoriografia românească exprimă argumentat și la nivelul unei continuități remarcabile, de la Grigore Ureche și Miron Costin la stolnicul Constantin Cantacuzino și principele Moldovei, Dimitrie Cantemir, prin genuri proprii umanismului cu un corespunzător spirit critic, ideile originii comune latine a românilor, unității lor în spațiul Daciei de odinioară, susținute de o activă conștiință de sine.”

(M.Bărbulescu, D.Deletant, K.Hitchins, Ș.Papacostea, P.Teodor, Istoria României)

B. „Dimitrie Cantemir [...] vădea la începutul secolului al XVIII-lea preocupări concordante cu valorile preiluministe. În această sferă de interese a Iluminismului timpuriu se înscrie lucrarea geografică a învățatului principe, Descriptio Moldaviae, redactată în spiritul școlii germane de cunoaștere a statelor [...]; aceleași sensibilități culturale îi aparține opera lui Johann Filstich, Tentamen Historiae Vallachicae, precum și lucrarea lui Köleséry consacrată mineritului din Transilvania, Auraria Romano Dacia (1717). Făcând cunoscute cercurilor științifice realitățile țărilor române, această pleiadă de cărți evidențiază originea latină a românilor, expunând-o unor mai largi cercuri intelectuale europene. Dimitrie Cantemir, animat de ideea emancipării politice a țărilor române, consacră în Historia Moldo-Valachica și Hronicon a vechimii romano-moldo-vlahilor pagini semnificative despre latinitatea poporului român și a limbii sale, subliniind ideea apartenenței acestuia la aceeași civilizație [...]. Principele Moldovei continua, la nivelul unei savante argumentații, opțiunile umaniștilor din secolul al XVII-lea, conferind ideii de latinitate o formă doctrinară.”

(M.Bărbulescu, D.Deletant, K.Hitchins, Ș.Papacostea, P.Teodor, Istoria României)

Pornind de la aceste surse, răspundeți la următoarele cerințe:

1. Numiți lucrarea scrisă de Constantin Cantacuzino, precizată în sursa A. **2 puncte**
2. Precizați, din sursa B, o informație referitoare la poporul român. **2 puncte**
3. Menționați statul român și conducătorul acestuia la care se referă atât sursa A, cât și sursa B. **6 puncte**
4. Scrieți, pe foaia de examen, litera corespunzătoare sursei care susține că opțiunile umaniștilor din secolul al XVII-lea sunt continuate în secolul următor. **3 puncte**
5. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa A, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect). **7 puncte**
6. Prezentați două aspecte din secolul al XX-lea referitoare la romanitatea românilor. **6 puncte**
7. Menționați o caracteristică a izvoarelor istorice care susțin romanitatea românilor în secolul al XV-lea. **4 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Citiți cu atenție sursa de mai jos:

„Prin Tratatul de la Paris din 1856, care a pus capăt Războiului Crimeii, puterile [...] au așezat Moldova și Țara Românească sub protecția lor colectivă [...] și, în al doilea rând, au recunoscut dreptul românilor înșiși de a avea un cuvânt de spus în legătură cu stabilirea formei de guvernământ. Oferindu-li-se o astfel de ocazie, majoritatea românilor n-au mai lăsat nici un dubiu în privința dorinței lor de unire și independență, iar puterile (Austria și Imperiul Otoman, fără tragere de inimă) au reacționat prin promulgarea așa-numitei Convenții de la Paris în 1858. Acest document, menit să servească drept lege fundamentală pentru Principate, a indicat modul în care românii trebuiau să se guverneze de aici înainte. [...] Convenția de la Paris conținea un motiv de dezamăgire majoră pentru români: nu spunea niciun cuvânt despre Unirea Principatelor. [...] La începutul anului 1859, exercitându-și dreptul acordat de Convenția de la Paris de a-și alege proprii lor domnitori, aceștia au ales una și aceeași persoană în fiecare dintre cele două Principate. Plecându-se în fața inevitabilului [...] puterile au acceptat tacit faptul împlinit, iar Alexandru Ioan Cuza însuși a desăvârșit unirea administrativă a Principatelor în 1861. [...] În timpul scurtei sale domnii (1859-1866), Cuza [...] a dat <României> [...] instituții politice și economice moderne. [...] Nerăbdător să promoveze reformele sale fundamentale, Cuza a dizolvat o adunare recalcitrantă în mai 1864, când aceasta a respins reformele rurală și electorală, care formau esența programului său legislativ. La numai două săptămâni de la lovitura sa, Cuza a supus unui referendum popular o constituție, Statutul, pentru a-și legitima regimul.”

(K. Hitchins, România 1866-1947)

Pornind de la această sursă, răspundeți la următoarele cerințe:

1. Numiți domnitorul la care se referă sursa dată. **2 puncte**
2. Precizați secolul în care se desfășoară evenimentele din sursa dată. **2 puncte**
3. Menționați documentul din 1858 și o caracteristică a acestuia, la care se referă sursa dată. **6 puncte**
4. Menționați, din sursa dată, două informații referitoare la Tratatul de la Paris. **6 puncte**
5. Formulați, pe baza sursei date, un punct de vedere referitor la rolul domnitorului în organizarea statului român modern, susținându-l cu două informații selectate din sursă. **10 puncte**
6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia statul român modern evoluează în primele două decenii ale secolului al XX-lea în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale. (Se punctează prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.) **4 puncte**

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

Elaborați, în aproximativ două pagini, un eseu despre evoluția politică a României în secolul al XX-lea, având în vedere:

- menționarea unei cauze și a unei consecințe ale adoptării constituției României din deceniul trei al secolului al XX-lea;
- menționarea a două prevederi ale Constituției din 1938;
- precizarea Constituției adoptată în statul român, în deceniul cinci al secolului al XX-lea;
- prezentarea unei asemănări între prevederile legilor fundamentale ale României, adoptate în 1952, respectiv în 1965;
- formularea unui punct de vedere referitor la democrația din România în ultimul deceniu al secolului al XX-lea și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, **evidențierea relației cauză-efect**, elaborarea **argumentului istoric** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice **și încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată.